

عنوان مقاله:

بهره برداری از ظرفیت های باستان شناسی گامی در جهت توسعه هنرها ی سنتی: مطالعه موردی شهرستا نهایی قلعه گنج، کهنوج و منوجان

محل انتشار:

سومین همایش ملی چالش ها و راهکارهای توسعه (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

محمد رضا محمدی مقدم - فارغ التحصیل کارشناسی ارشد باستان شناسی دانشگاه تربیت مدرس تهران

خلاصه مقاله:

امروزه باستان شناسی با یاری گرفتن از علوم دیگر هم چون قوم شناسی سعی در بازسازی رفتارهای گذشته انسانی دارد. درک مناسب محیط طبیعی بخش عمده ای از سوالات مربوط به گذشته را پاسخ خواهد داد. قوم باستان شناسی یکی از جمله راه بردهایی است که به باستان شناس کمک می کند که به عنوان پلی میان حال و گذشته قرار گیرد. این اعتقاد وجود دارد که انسان رفتارهای مشخصی از خود در قبال محیطی مشخص ارایه می دهد. بنابراین مردمی که در منطقه رودبارزمین 1 زندگی می کنند با محیطی ارتباط دارند که در طی زمان تغییرات کمی در پی داشته است. هنرهای سنتی هم چون موسیقی محلی، سفالگری، سوزن دوزی، تکه دوزی، حصیربافی و غیره در منطقه رودبارزمین ریشه در هنرهای گذشته مردم این خطه دارند. کم توجهی و افول برخی از این هنرها نتیجه نگاه متفاوت به حمایت از این هنرها می باشد. درواقع بهره برداری از ظرفیت های باستان شناسی گامی در جهت توسعه هنرهای سنتی منطقه رودبار زمین به معنای شناخت کامل محیط طبیعی و مردم این خطه از ادوار گذشته تاکنون است. با حمایت از هنرمندان هنرهای فوق که ریشه در تاریخ این منطقه دارند می توان امیدوار بود که هنرهای سنتی در خدمت توسعه منطقه رودبارزمین باشند. مقاله حاضر در پی آن است که با بیان چالش های موجود بر سر راه هنرهای سنتی و باستان شناسی در منطقه، راه کارهای مناسبی در جهت حمایت از آن رارایه دهد.

کلمات کلیدی:

هنرهای سنتی، ظرفیتهای باستان شناسی، توسعه، منطقه رودبارزمین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/750260>

